

Complicité Candide - ten bolestný krok začíná a končí u tebe. Nášimi těly proudí myšlenky staré jako rituál útlaku a ponížení.

Myšlenky, které se zdají radikální těm, kteří se jich bojí. Jsme anarchisté, ale nenarodili jsme se jimi. Stačilo možná jen málo, a naše mozky by se nemusely zabývat politikou lidí, které jsme nikdy nepotkali a přece se nás týkala. To, co opravdu potřebujeme je vlastní úsudek a okamžité osvobození od společenských dogmat. Dostáváme drogy na stříbrných podnosech s vládními razítky. Poslušnost, práce a majetek. Nelíbí se ti jak s tebou zacházíme? Tvé dítě potká to samé. Plán pro celospolečenský rytmus je dokončen. Nebude těžké znásilnit všechny najednou. Fanfáry znějí a my sušíme slzy svých dětí. Rychleji a rychleji, kdo se opozdil má smůlu, jámy jsou hluboké. Výuku řídí počítače, velcí demokraté pálí bolševické diplomy, v každém jídle alespoň trochu vládního viru. Chceme okamžitou možnost volby, ale ne tu vaši zasranou hru na hlasovací právo. To, co vás opravdu hřeje u srdce, je právo na majetek. Tuhle snůšku zločineckých sraček, s vaté právo na krádež a vydírání nazýváte volným trhem. Jak se o považujete tvrdit, že žijeme svobodně, když zadupete každý zárodek individuálního vývoje. Nechceme platit daně byrokratické hyeně. Sereme na fízly, dobře živené vůdce a jejich poskoky. Neotravujte nás s tím vylhaným příběhem o nejlepším z nejhorších systémů. Dokonce ani nepotřebujeme vymoženosti městských koncentračních táborů. To jsou vaše největší zbraně.

Tak bojujte za lepší život svých dětí. Za rychlejší auta než jsou ty vaše, za více peněz vydělaných za minutu, za více televizních kanálů. Tak bojujte za lepší život svých dětí. Staňte se o pět prvními, kteří budou prokleti. Své ideály jste pohřbili pod hromadou cynismu a vyschlého naříkání. Tak nám neserte do hlav sebezničující teze. Své hranice si určujeme sami. Tak si udržujte své obavy.

Myšlenka je vyřčena a žije